

Ministerie van Justitie en Veiligheid
T.a.v. zijne Excellentie F.M. Weerwind
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Ingediend per e-mail/website

Betreft: Reactie op het concept Besluit kwaliteit incassodienstverlening
Kenmerk: VCMB/Haagse Commissie -2022/6

Utrecht, 20 juni 2022

Excellentie,

Het VCMB staat voor het Verbond van Credit Management Bedrijven. Het verbond verenigt organisaties die gespecialiseerd zijn in één of meer deelgebieden van credit management. VCMB verenigt de belangrijkste Credit Management organisaties in alle disciplines. Samen vertegenwoordigen zij ongeveer 80% van de markt. Veel leden zijn marktleider in hun specialisme. De expertises variëren van debiteurenfinanciering en consultancy tot incassomanagement, kredietverzekering en digitale arbitrage; van credit management software en debiteureninformatie tot in- of outsourcing van debiteurenbeheer en communicatie.

Namens het VCMB danken wij u voor de geboden gelegenheid te mogen reageren c.q. adviseren op het concept Besluit kwaliteit incassodienstverlening. Met deze reactie spreken wij waardering uit voor het feit dat u de incassobranche in de volledige breedte betreft bij de totstandkoming van deze (nadere) regelgeving. Onderstaand geven wij graag een algemene inleiding, gevolgd door artikelsgewijs commentaar waarin wij graag een paar wijzigingen en aanvullende suggesties voorstellen. Vanwege de samenstelling van het ledenbestand van VCMB zult u overeenkomsten aantreffen in de reacties vanuit de KBvG, de advocatuur én de NVI.

Algemeen:

De wetgeving is ingegeven om geconstateerde misstanden in de incassosector weg te nemen. Hoewel niet direct duidelijk is (en overigens nooit is geweest) wat die geconstateerde misstanden zijn en wat de vermeende omvang ervan zou zijn, valt gezien het reeds bestaande toezicht op gerechtsdeurwaarders en advocaten aan te nemen dat dit ziet op nog niet gereguleerde aanbieders van incassodiensten. Vooral voor de gerechtsdeurwaarders en advocaten die incassodiensten aanbieden maar evenzeer voor

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

de klassieke incassobureaus lijkt de vraag dan ook gerechtvaardigd welke probleem door de aanvullende regeldruk wordt opgelost. In het artikelsgewijs commentaar wordt dan ook herhaald de proportionaliteit ter discussie gesteld.

Advocatuur

Ten aanzien van advocaten geldt dit temeer nu deze regelgeving op een groot deel van de advocatenkantoren van toepassing zal zijn. Artikel 5 van de gedragsregels voor advocaten bepaalt: “De advocaat dient voor ogen te houden dat een regeling in der minne veelal de voorkeur verdient boven een proces.” Dit brengt met zich mee dat de advocaat alvorens voor zijn cliënt een gerechtelijke procedure te starten in beginsel eerst zal trachten de kwestie buitengerechtelijk op te lossen. Voor zover het belang van de cliënt ziet op de betaling van een geldsom, ongeacht of dit bijvoorbeeld voortvloeit uit een handelsovereenkomst, schadevergoeding of vordering tot terugbetaling van een koopsom, zal een dergelijke minnelijke poging kwalificeren als buitengerechtelijke incassowerkzaamheden, zodra de wederpartij (ook) een natuurlijk persoon betreft. Dat hierbij zoals voor de regeldruk geschat in totaal maar 250 (medewerkers van) advocaten zijn betrokken is uitgesloten. Op basis van het in consultatie gegeven besluit zou dit met zich meebrengen dat het gevolg van een dergelijke minnelijke poging zou voor de advocaat c.q. het betrokken kantoor zijn:

- Dat twee keer per jaar een bijeenkomst over maatschappelijke normen dient te worden georganiseerd;
- Aan de administratieve vereisten van het besluit dient te worden voldaan, waaronder de procesbeschrijvingen etc.

Behalve de advocaten die er de dagelijkse praktijk van maken om vorderingen op natuurlijke personen buitengerechtelijk te incasseren, zou deze regeldruk het aantrekkelijk maken om direct rechtsmaatregelen te treffen en dan pas naar een oplossing te gaan zoeken. Het ligt voor de hand om deze regeldruk uit het besluit enkel van toepassing te laten zijn op de advocaten waarvan de praktijk in overwegende mate ziet op buitengerechtelijke werkzaamheden ten aanzien van geldvorderingen op natuurlijke personen niet handelend in beroep of bedrijf. In dat geval is de inschatting van 250 betrokken (medewerkers van) advocaten wel reëel. Voor alle andere advocaten volstaat toetsing aan de algemene normen van de gedragsregels, waarbij vanzelfsprekend een besluit als het onderhavige richtinggevend zal zijn voor de invulling van die norm.

Natuurlijk persoon

In de wet is nadrukkelijk gekozen deze van toepassing te laten zijn op natuurlijke personen. Dit voornamelijk om objectief duidelijk te maken welke partijen enkel door geregistreerde incassopartijen benaderd kunnen worden. Voor de verdere invulling van de vereisten aan incassowerkzaamheden is deze keuze echter niet houdbaar. Het besluit lijkt grotendeels te zijn ingegeven door de situatie waarin een incassopartij grote hoeveelheden vorderingen van zakelijke partijen op consumenten int. Als voorbeeld kan hiervoor een energieleverancier worden gebruikt die veelal op basis van gestandaardiseerde overeenkomsten geldvorderingen op consumenten verkrijgt. Voor dergelijke partijen kan eenvoudig een standaardproces worden beschreven en kwesties aangaande inzichtelijkheid van de vordering worden geautomatiseerd. De incassopraktijk bestaat evenwel ook uit ZZP-ers die door andere ondernemers zijn ingehuurd en om te kunnen voorzien in hun levensonderhoud afhankelijk zijn van de tijdige betaling van hun factuur. Er is juist bij deze groep schuldeisers niet altijd een duidelijke overeenkomst en daardoor niet altijd een duidelijke grondslag. Indien er voor deze groep voordat er sprake is van enige betwisting van de vordering er eerst allerhande stukken moeten worden verzameld om de vordering op juistheid te controleren, is het de vraag of gezien de vergoeding van

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

buitengerechtigde kosten deze partijen nog buitengerechtigde bijstand kunnen vinden zonder op voorhand daarvoor onoverhaalbare kosten te moeten maken.

Handelsovereenkomst

Met het onderscheid naar natuurlijk persoon wordt ook niet voldaan aan de vereisten die RICHTLIJN 2011/7/EU VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 16 februari 2011 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties met zich meebrengt.

Conform artikel 2 lid 1 van deze richtlijn zijn „handelstransacties”: transacties tussen ondernemingen of tussen ondernemingen en overheidsinstanties die leiden tot het leveren van goederen of het verrichten van diensten tegen vergoeding

Artikel 6 van de richtlijn luidt:

Artikel 6 Vergoeding van invorderingskosten 1. De lidstaten zorgen ervoor dat de schuldeiser wanneer bij handelstransacties interest voor betalingsachterstand overeenkomstig de artikelen 3 of 4 verschuldigd wordt, minstens een vast bedrag van 40 EUR mag invorderen. 2. De lidstaten zorgen ervoor dat het in lid 1 bedoelde vaste bedrag zonder aanmaning verschuldigd is als vergoeding voor de eigen invorderingskosten van de schuldeiser. 3. Naast het in lid 1 bedoelde vaste bedrag kan de schuldeiser aanspraak maken op een redelijke schadeloosstelling door de schuldenaar voor alle door diens betalingsachterstand ontstane invorderingskosten welke dat vaste bedrag te boven gaan. Daartoe kunnen onder meer de kosten worden gerekend die worden gemaakt voor het inschakelen van een advocaat of incassobureau. Opvallend is dat deze richtlijn niet in het besluit lijkt te zijn meegewogen (vide onderdeel 3, verhouding tot hoger recht) terwijl deze richtlijn is geïmplementeerd in artikel 6:96 BW. Gezien deze richtlijn geldt bij handelsovereenkomsten ook indien deze door natuurlijke personen zijn aangegaan als uitgangspunt dat de belangen van de schuldeiser bij tijdige betaling primair dienen te worden behartigd.

Diverse bepaling in het besluit Wki zijn strijdig met de richtlijn. Zo is bij handelsovereenkomsten ten aanzien van iedere vordering waarover de wettelijke handelsrente is verschuldigd direct een bedrag van € 40,- aan interne invorderingskosten aan de schuldeiser verschuldigd. Tijdige betaling is in het handelsverkeer aldus de norm. Uit deze richtlijn (artikel 6 lid 3) volgt zelfs dat naast deze interne invorderingskosten de schuldeiser ook een redelijke schadeloosstelling zou moeten kunnen vorderen indien een advocaat of incassobureau wordt ingeschakeld. Het is de vraag of deze richtlijn in de huidige wet goed is geïmplementeerd omdat niet naast de interne invorderingskosten van minimaal € 40,00 ook een vergoeding van externe invorderingskosten kunnen worden gevorderd. Daar waar bij herhaalde dienstverlening de € 40,- wordt gematigd tot € 20,- is dit bij handelsovereenkomsten nog een verdere inbreuk op de voormelde richtlijn.

Internationaal

De verplichting van artikel 3.1 lid 2 sub c is voor wat betreft het handelsregisternummer niet mogelijk voor schuldeisers buiten Nederland. Dit terwijl ook (juist) buitenlandse partijen vorderingen kunnen opkopen. Ten aanzien van deze bepaling is overigens ook onduidelijk wie met de schuldeiser wordt bedoeld. Is dit de oorspronkelijke schuldeiser (waarmee is gecontracteerd), de huidige eigenaar van de vordering of bijvoorbeeld de inningsbevoegde pandhouder?

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

Specifiek ten aanzien van handelsovereenkomsten geldt dat deze ook grensoverschrijdend kunnen zijn. Stel dat een Nederlandse eenmanszaak of v.o.f. in Duitsland handelsvoorraad heeft ingekocht en dat het Duitse recht van toepassing is en de Duitse rechter contractueel bevoegd is verklaard. Mag een Duitse advocaat (immers niet ingeschreven op het Nederlandse Tableau) of incassobureau dan zonder het proces van registratie in Nederland te doorlopen geen buitengerechtelijke sommatie versturen? Indien dit wel zou mogen, wat is dan het criterium wanneer dit niet mag? Als het (overeengekomen) toepasselijke recht dat aan de vordering ten grondslag ligt Nederlands is of dat de Nederlandse rechtbank exclusief bevoegd zou zijn om van de vordering kennis te nemen?

Artikelsgewijs:

Artikel 1 en 2: het VCMB schaart zich achter de opmerkingen die vanuit de KBvG op dit artikel gemaakt worden. Speciale aandacht vragen wij voor de constatering dat op dit moment niet te voorzien is welke (rechts-)personen onder het bereik van de wet vallen, hetgeen de kosten van toezicht moeilijk te begroten maakt.

Artikel 3

De opmerkingen op dit artikel worden breed gedragen binnen het VCMB, en u zult derhalve grote overeenkomsten aantreffen met de reactie vanuit de KBvG.

Alvorens inhoudelijk op de elementen in te gaan verdient opmerking dat de boogde doelstelling volgens de nota van toelichting zou zijn dat 'De verstrekte gegevens de schuldenaar in staat stellen zich van de juistheid en omvang van de vordering te vergewissen. Daarnaast stellen deze gegevens de schuldenaar in staat zich ervan te vergewissen dat deze er in redelijkheid op mag vertrouwen dat bevrijdend betaald zal kunnen worden. De verwachting is tevens dat een gemiddeld oplettende schuldenaar, met behulp van deze gegevens, weerbaarder zal zijn tegen spookfacturen.'

Hierin zitten 3 aannames die niet alleen onjuist zijn, maar vooral een gebrek aan inzicht in de incasso-praktijk tentoonstellen.

1. ...in staat stellen zich van de juistheid en omvang van de vordering te vergewissen... Dit argument lijkt te veronderstellen dat pas bij de incasso-handeling als aanmaning of herinnering aan de schuldenaar inzicht gegeven hoeft te worden. Dat inzicht is natuurlijk al ver vóór de incassohandeling namelijk bij verzending van de factuur verstrekt.
2. ... in redelijkheid op mag vertrouwen dat bevrijdend betaald zal kunnen worden.. Geen enkel element van artikel 3 geeft daar enig aanknopingspunt voor. De noodzaak hiervan valt ook te betwijfelen, nu dit immers van een gereguleerde en geregistreerde incasso dienstverlener mag word verwacht, en tenslotte,
3. .. De verwachting is tevens dat een gemiddeld oplettende schuldenaar, met behulp van deze gegevens, weerbaarder zal zijn tegen spookfacturen. ... De onjuiste aanname hierin is dat a) het verschijnsel 'spookfactuur' in de reguliere incassobranche überhaupt voorkomt, en zo ja b) in een dermate hoge frequentie en omvang dat daarvoor beschermende maatregelen nodig zijn. Quod non. Geen enkel onderzoek geeft daarvoor enige aanleiding. Bedacht dient dat het verzenden van een 'spookfactuur', of beter gezegd een consument op listige wijze trachten te verleiden een betaling te verrichten zonder dat daar een rechtsgrond voor bestaat, grenst aan oplichting en vermoedelijk een strafbaar feit is.

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

Wij adviseren daarom – evenals de KBvG - dringend om de tekst en de beoogde verplichtingen die dit artikel met zich meebrengt nog eens af te zetten tegen de vermeende doelstelling en de toetsing op proportionaliteit daarna nogmaals te verrichten.

Artikel 3.1, lid 2 onder

a) De incassodienstverlener is voor de daarin genoemde gegevens (naam, woonadres en de woonplaats van de schuldenaar) volledig aangewezen op gegevens van de schuldeiser. Geen enkele incassodienstverlener, ook niet de gerechtsdeurwaarders en advocaten, zijn in deze minnelijk fase bevoegd om de adresgegevens van de schuldenaar te verifiëren in de BRP. Het is passend binnen deze set van waarborgen richting de consument om ook te borgen dat de incasso-handelingen (brieven, aanmaningen etc) ook met zekerheid aan het juiste adres worden verzonden. De verplichting die dit artikel(-lid) schept is volstrekt begrijpelijk, maar vereist dan vanzelfsprekend wel dat de incassodienstverlener (onder gelijke borging van privacy als thans in de gerechtelijke fase) ook ten behoeve van incassohandelingen gerechtigd is tot bevraging van de BRP.

b) Die verplichting bestaat al

c) Als hierboven: die gegevens zijn al ver vóór de incassohandeling namelijk bij verzending van de factuur verstrekt

d) Dit is welhaast een belediging van de consument/schuldenaar. Deze is – zo geeft de praktijk steevast aan – doorgaans prima op de hoogte welke schuldeiser op welke grond een vordering tegen hem heeft of pretendeert te hebben. De nota van toelichting geeft hier echt absurde voorbeelden. Bijvoorbeeld: de huur van een woning (hoeveel woningen zal de gemiddelde consument huren ?) maar vooral ook ‘bestuurlijke boete wegens overtreding APV of terugbetaling te veel ontvangen subsidie.’, welke vorderingen doorgaans door de overheid zelf worden ingevorderd.

Artikel 3.1, lid 3 onder

c) Deze bepaling lijkt regelrecht strijdig met artikelen 6:96 en de (jurisprudentie op) het Besluit WIK. De vraag rijst waarom een dergelijk overzicht van de incassowerkzaamheden steeds aan de schuldenaar te worden verzonden? Voor de vergoeding van buitengerechtelijke werkzaamheden staat immers een forfaitair tarief en de Hoge Raad heeft uitgesproken dat na verzending van de zogenaamde 14-dagen brief geen nadere acties geboden zijn voor de verschuldigdheid van de incassokosten.

d) De schuldenaar is aan de incassodienstverlener geen btw verschuldigd. De incassodienstverlener factureert zijn werkzaamheden (én de daarover verschuldigde btw) uitsluitend aan diens opdrachtgever. De formulering in het concept besluit geeft aanleiding tot misverstanden.

Artikel 4

In de algemene inleiding werd reeds een aantal opmerkingen gemaakt op dit punt die specifiek zien op de advocatuur. In aanvulling daarop schaarst het VCMB zich achter de opmerkingen van de KBvG op dit punt. Immers, in artikel 6:29 Burgerlijk Wetboek is bepaald dat de schuldenaar zonder toestemming van de schuldeiser niet bevoegd is het verschuldigde in gedeelten te voldoen. Het voorstelde artikel conflicteert daarmee met geldende civielrechtelijke bepalingen.

De incassodienstverlener kan zich uiteraard wel inspanssen om tot een passende betalingsregeling te komen, maar kan deze zonder toestemming van de schuldeiser niet aanbieden.

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

De toelichting (pagina 34) vermeldt op dit punt:

“Onderdeel d betreft een verplichting om zo mogelijk de schuldenaar bevrijdend te laten betalen. Het is denkbaar dat dat niet zonder meer mogelijk is. Als er aanleiding daartoe is, moet de incassodienstverlener de mogelijkheid van een betalingsregeling aanbieden.

De incassodienstverlener kan nagaan of er aanleiding toe is aan de hand van daarvoor ontwikkelde inzichten en best practices. Deze inzichten en best practices zijn onder meer beschreven in het rapport “Achterstandsbeheer bij consumptief krediet” van de Autoriteit Financiële Markten van 12 november 2021.”

Met de KBvG wijzen wij er op dat de AFM in het kader van de vergunningsplicht voor het verlenen van consumptief krediet eisen kan stellen aan de kredietverstrekkers en in dat kader ook in zekere mate richtlijnen kan geven binnen welke kaders de vergunninghouders regelingen moet accepteren c.q. haar incasso gemachtigden daartoe de bevoegdheid moet verstrekken. De bevoegdheid van de AFM strekt zich echter niet uit tot andere schuldeisers en in dat kader is het de vraag of deze normering door de AFM voor een specifieke groep vergunningsplichtigen “zomaar breed kan worden toegepast” op elke vordering die bij een incassodienstverlener ter behandeling wordt aangeleverd. Dat lijkt niet erg voor de hand te liggen.

artikel 4.3 lid 4 onder b

Het VCMB merkt op dat in artikel 4.3 lid 4 onder b wordt voorgeschreven dat een incassodienstverlener onverwijld schriftelijk per brief of e-mail de ontvangst van iedere onderbouwde betwisting van een vordering bevestigt. Hoewel dit uitgangspunt op zichzelf niet onjuist is, stelt de KBvG vraagtekens bij de norm

“iedere onderbouwde betwisting”.

In de toelichting wordt daar niets over gezegd. Het lijkt ons uit het oogpunt van een efficiënte behandeling dat het goed is om daar nog een nadere uitwerking aan te geven. Zo kan van een incassodienstverlener worden gevergd dat er een terugkoppeling wordt gegeven indien de rechtstitel wordt betwist. Het lijkt goed om te benadrukken dat niet elke tegenwerping formeel hoeft te worden afgehandeld, maar enkel indien de vordering op zichzelf of delen daarvan worden betwist met een deugdelijk verwoorde reden.

Artikel 5

Evenals bij de vorige artikelen van deze AMvB dient bij artikel 5 de vraag naar proportionaliteit zich dringend op. Dat elke incassodienstverlener een volledige digitale dossieradministratie bijhoudt is een vanzelfsprekendheid. Dat daarin de nodige documenten worden opgenomen eveneens. De inrichting van de administraties is zodanig dat en SLA, opdracht tot incasso dienstverlening, proces- en werkafspraken niet op dossier- maar op portefeuille niveau worden geadministreerd. Het verdient aanbeveling deze werkwijze in de definitieve AMvB te beschrijven als bestendige praktijk.

Relevanter nog echter, het vereist dat de oorspronkelijke factuur bij de incassodienstverlening (altijd aanwezig is levert een volstrekt onnodige zware administratieve last op voor zowel de schuldeiser als de incassodienstverlener. De praktijk leert dat de schuldenaar doorgaans prima weet van welke openstaande facturen betaling wordt verlangd. Daar waar die duidelijkheid bij de schuldenaar er al is, of bijvoorbeeld het een handelsovereenkomst betreft en de schuldenaar geen facturen opvraagt of

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

melding maakt van onduidelijkheid op dat punt, is de administratieve last om dit in alle dossiers aanwezig te hebben onevenredig in verhouding tot de mate van bescherming die de (handels-)persoon zou moeten hebben. Daarnaast worden bij duurovereenkomsten veelal geen maandelijkse facturen gezonden (huur van woonruimte, levering van gas, electra en water, zorgverzekering e.d.).

Dringend wordt geadviseerd om artikel 5.2 onder c te wijzigen in die zin dat (slechts) indien de schuldenaar zich op onbekendheid met de factuur beroep of deze betwist, de incassodienstverlener aantoonbaar terugkoppeling met de schuldeiser zoekt en de schuldenaar daarop bericht.

Tenslotte (op dit artikel) de verplichting van artikel 5.3 (De administratie van dossiers is zo ingericht dat deze toegankelijk en doorzoekbaar is per vordering, per schuldenaar en per schuldeiser en deze biedt inzicht in het aantal vorderingen per schuldenaar). Volstrekt wordt onderschreven hetgeen daaromtrent in de NvT staat: "Dit inzicht is noodzakelijk om als incassodienstverlener te komen tot samenhangende oplossingen, rekening houdend met de specifieke situatie van een schuldenaar." De opstellers van deze (concept-)AMvB zien daar bij echter over het hoofd dat de unieke identificatie van de schuldenaar in deze (buitengerechtelijke) fase bij gebrek aan autorisatie tot het bevragen van de BRP simpelweg onmogelijk is. De verplichting die dit artikel(-lid) schept is volstrekt begrijpelijk, maar ook hier is wederom vereist dat de incassodienstverlener (onder gelijke borging van privacy als thans in de gerechtelijke fase) ook ten behoeve van incassohandelingen gerechtigd is tot bevraging van de BRP.

Artikel 6.

De gehele incasso-sector, de allesomvattende sector van incassodienstverleners is breed. Artikel 6 miskent dat een deel van deze sector reeds een al dan niet (via de Algemene Wet Bestuursrecht) verplichte klachtenregeling kent. Dat gaat in elk geval op voor de gerechtsdeurwaarders, en de bepalingen uit de AWB dienen te prevaleren boven de (zelfs op enige punten daarmee strijdige) concept AMvB. Daarenboven heeft te gelden dat de Gerechtsdeurwaarderswet de KBvG de bevoegdheid geeft tot het opstellen van eigen verordeningen. Gebruik makend van die bevoegdheid bestaat de KBvG Verordening Normen voor Kwaliteit. De verplichtingen uit deze verordening zijn op elementen strijdig met de concept AMvB. De KBvG adviseert die hiërarchie tussen AWB en de KBvG VO Normen voor Kwaliteit in de definitieve AMvB expliciet te duiden. Bovendien verdient aanbeveling om artikel 6.2 te wijzigen naar:

Geschillenregeling

De incassodienstverlener maakt, indien hij aangesloten is bij een geschillenregeling, welke dat is en beschrijft of verwijst dan naar de procedure voor het bij die geschillencommissie aanhangig maken van een geschil.

Artikel 9

Artikel 9.1 nieuw artikel 2a.

Over deze nieuwe regeling is al veel gezegd en geschreven. In de voorbereiding heeft de incassobranche daar in een aantal ronde-tafel besprekingen input gegeven. In al die voorbereidingen is al opgemerkt, en dat wordt hier herhaald, dat de nieuwe regeling voor de praktijk toch te complex zal zijn. Er zijn grote twijfels over de controleerbaarheid van deze regeling en de extra werkzaamheden daaromtrent voor de toezichthouder. Daarenboven heeft te gelden dat de zware administratieve lasten die deze complexe regeling voor vrijwel alle schuldeisers (met repeterende betalingsverplichtingen) meebrengt in geen enkele verhouding staat tot de zeer geringe kostenreductie (maximaal € 100,-) per consument.

Verbond van Credit Management Bedrijven

Secretariaat: Computerweg 22 • 3542 DR Utrecht • Tel. (0346)558055 • E-mail : info@vcmb.nl • www.vcmb.nl • Bank rek.nr. IBAN NL58INGB0008835094 • KvK Gooi en Eemland nr. 32110461

Het verdient aanbeveling om tot een eenvoudigere en voor alle betrokken partijen begrijpelijker regeling te komen, met een maximering per half kalenderjaar, voor de situatie dat er sprake is van achterstallige termijnbetalingen die uit dezelfde rechtsverhouding voortvloeien. De wet biedt ook ruimte voor een dergelijke, elegantere regeling zoals door de KBvG voorgesteld.

Tot slot:

Artikel 28 van de wet voorziet in een overgangsrecht ten aanzien van de registratieplicht van bestaande incassobureaus, echter de wet voorziet niet in een overgangsrecht voor lopende dossiers. Dit roept de vraag op of voor die dossiers – voor zover die niet voldoen aan de vereisten van deze wet en de AMvB - dan geen betalingsregeling mag worden getroffen. Wij raden met klem aan om ook hiervoor een overgangsbepaling op te nemen.

Mocht u naar aanleiding van deze reactie nog vragen hebben, dan is het VCMB uiteraard te allen tijde tot een nadere toelichting bereid. Deze reactie mag openbaar zijn.

Hoogachtend,

H. Peeters
Voorzitter VCMB

W.W.M. van de Donk
Secretaris VCMB
voorzitter Haagse Commissie

(dit stuk is digitaal verzonden en derhalve niet fysiek ondertekend)